

udtaler sig mod dette, og hvis han navnlig udtaler, at der ikke kan være Tale om at give andre Kreditforeninger de særlige ny Begunstigelser, der ligge i denne Lov, saa vil jeg forbeholde mig at stemme mod Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.

Th. Nielsen: Ved Loven af 28de Maj 1880 slog man for saa vidt ind paa en ny Vej, ikke alene ved at give den deri omhandlede Kreditforening særegne Begunstigelser, men man udsøndrede derved de saakaldte mindre Landejendomsbesiddere. Det skete til Dels nødtvungent, idet de allermindste Landejendomsbesiddere overhovedet ikke kunde faa Laan af nogen Kreditforening, og man mente derfor, at man skyldte disse smaa Ejendomsbesiddere at staffe dem en saadan Kreditforening, ved hvilken saadanne Laan bleve mulige, man tog jo imidlertid nogle flere med end dem, der vare udelukkede fra de andre Kreditforeninger, idet man straks gik til 4000 og senere til 6000 Kr., som skulde være Værdien af saadanne Ejendomme, der maatte træde ind i Kreditforeningen for mindre Landejendomsbesiddere. Derved udsøndrede man altsaa dem, eller de udsøndrede sig selv; da de ikke kunde faa Laan andensheds, vare de jo nødte til at træde ind i den ny Kreditforening, naar de overhovedet vilde ind i nogen. Der synes jo at være Tilbøjelighed til at gaa videre ad denne Vej, nemlig at foretage flere Udsøndringer, og det er et Forsøg i den Retning, som her foreligger. — Jeg giver den ærede sidste Taler Ret deri, at Ordene „store Landejendomme“ ere vildledende, thi de, der blive tilbage, efter at de mindre Landejendomsbesiddere ere udsøndrede, ere jo egentlig de mellemstore og de store, om man vil, Gaardmænd, Proprietærer og Herremænd. Nu er her jo et Forslag til et Forsøg paa at stille de store Landejendomsbesiddere ud fra de mellemstore i en Kreditforening, de mellemstore, som blive tilbage, blive jo egentlig Gaardmandsklassen. Jeg skal straks erkende, at det at samle ensartede Ejendomme i en Kreditforening har nogen Fordel ved sig i Henseende til Administration, i Henseende til Bedømmelse af Ejendomme i det hele taget. Det er meget lettere for Vurderingsmændene at vurdere ensartet, og de faa ogsaa en saadan Øvelse deri, at man ikke tager saa let fejl i Vurderingssummerne. Det er ogsaa en Betselse for Bestyrelsen til at kunne træffe rigtige Laan, naar de stadig have de samme Ejendomme for Øje; de faa en saadan Sikkerhed i at bedømme dem, at de ikke let tage fejl. Der er derfor sikkert i Henseende til Administrationen noget at vinde, men

naar Lovforslaget og navnlig dets Motiver gaa ud fra, at der vil blive en særlig stor Betselse for Administrationen. tror jeg, man forregner sig noget. Der vil jo paa den anden Side blive en stærkere Kontrol, som skal føres med disse Ejendomme, og i øvrigt have Administrationsudgifterne ikke saa forfærdelig meget at sige, de have mindre at sige, end mange ere tilbøjelige til at tro. Jeg skal saaledes oplyse, at der i de nuværende Kreditforeninger tilsammentagne — jeg holder dog Købstædernes udenfor, jeg medtager de blandede, men holder Købstædernes og Københavns Kreditforening udenfor — er en Hovedstol af 412,462,000 Kr. med ca. 65,000 Interessenter, og deres Administrationsudgifter er noget som 537,280 Kr., det er naturligvis ikke helt nøjagtigt, men saa omtrent. Det bliver for hvert 100 Kr. i Gennemsnit ikke mere end 13 Øre eller 1,3 pro mille. Administrationsudgiften bevæger sig fra 10 til 25 Øre pr. Hundrede, og selvfølgelig have de Kreditforeninger, der have de fleste smaa Interessenter, de største Omkostninger, men den bevæger sig som sagt mellem 10 og 25 Øre, og man vil indrømme, at dette ikke spiller nogen særdeles stor Rolle. Jeg tror altsaa, man forregner sig noget, naar man tror, at Administrationsudgifterne skulle blive særdeles billigere i denne Forening, og det forekommer mig heller ikke, at Lovforslaget selv gaar ud derfra. Der skal bidrages $\frac{1}{5}$ pCt. aarlig, det bliver 20 Øre af hver 100 Kr. Nu er det vel muligt, at der ikke gaar saa meget med, og at en Del deraf bliver henlagt til Reserverfonden. Jeg indrømmer i øvrigt, hvad den ærede sidste Taler bemærkede, at det forekommer mig mindre rigtigt, naar der staar „til Administrationsfonden $\frac{1}{10}$ pCt.“, der maatte hellere staa „til Reserver- og Administrationsfonden“, men det er jo let at rette. I øvrigt er det ikke saaledes, at alle Kreditforeninger just have en Reserver- og Administrationsfond, der er flere Kreditforeninger, som holde disse bestemte adskilte; muligvis have nogle dem fælles, men det gælder ikke alle. Altsaa naar det synes, som om dette Lovforslag gaar ud fra, at der skal gaa $\frac{1}{5}$ pCt. til Administrationsudgifter, saa er det ikke billigere end i de bestaaende Foreninger, men jeg skal indrømme, at det, der bliver til overs, kunde jo gaa til Reserverfonden. — Ved samme Lejlighed vil jeg bemærke, at jeg tror, at den ærede Taler tog noget fejl eller oversaa noget, naar han mente, at der ikke var lagt noget hen til Amortationsfonden, idet der kun var nævnt Reserverfonden, og $\frac{1}{10}$ pCt. til Administrations-